

תת"ע (חדרה) 12194-03-25 - מדינת ישראל נ' סעיד בושכאר

תת"ע (חדרה) 12194-03-25 - מדינת ישראל נ' סעיד בושכארשלוס חדרה

תת"ע (חדרה) 12194-03-25

מדינת ישראל

נגד

סעיד בושכאר

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[15.05.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.4.25.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובצרופותיה ובתגובת המשיבה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה, כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שאין מחלוקת בין הצדדים כי המבקש קיבל את ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדו"ח המצוי בתיק בית המשפט. אישור קבלת הדו"ח כולל פרטים מפורטים, כולל מספר הדו"ח, פרטי המבקש, תאור העבירה, מועד התייצבות למשפט, וכן אישור קבלת הדו"ח וחתימת המבקש על גבי האישור. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. העובדה כי הדו"ח עם ההזמנה לדין נמסר לידי הנהג, מחייבת כי יהיה ער ללוחות הזמנים, וכי יהיה אחראי על הנעשה עם הדו"ח.

אלא שלטענת המבקש, הוא דובר את השפה הערבית ולא את השפה העברית, והוא לא הבין שעליו להתייצב לדיון ולא הוסבר לו בשפתו מה כתוב בהזמנה לדין ומה משמעות אי ההתייצבות. טענות אלה נטענו בעלמא, ואינני רואה מקום לקבלן. יתרה מכך, ככל שלא הבין המבקש את משמעות ההזמנה לדין - היה עליו לברר משמעותה. משלא עשה כן, אין בטענה זו כדי להצדיק את אי ההתייצבות לדיון, וכפי שנפסק "קשיים בהבנת השפה העברית, כנטען, אינם מצדיקים את אי-ההתייצבותו של המערער לדיון. אם המערער לא הבין פרט כלשהו במסמכים שהתקבלו אצלו מטעם בית המשפט, היה עליו לטרוח ולברר כראוי את תוכנם. הוא לא היה רשאי להימנע מלעמוד על תוכנם של המסמכים בשל אי-שליטה בשפה העברית." (עפ"ת (מחוזי ירושלים) 61981-11-24 דעאס נ' מדינת ישראל, 5.1.25). הוא הדיון בענייננו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, טענת ההגנה היא טענה כללית, לא מפורטת, וכל מה שנאמר בבקשה לביטול שקיימים סיכויים טובים להגנה; וכפי שנפסק "סיסמא זו אין בה כדי לייצר עיוות דין. היה מקום להתכבד ולפרט מהן טענות ההגנה שיש בפיו של המערער." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10343-08-23 סואעד נ' מדינת ישראל, 11.1.24).
"אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת." (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 13).
גם העונש שהושת על המבקש (1 חודש פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ובעברו התעבורתי (12 הרשעות קודמות בותק נהיגה קצר); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. מדובר בעבירה מסוכנת ומסכנת, והעונש שהוטל הוא סביר ומידתי ואינו חורג ממדיניות הענישה הראוי והמקובלת ואין בו כדי לייצר עילת עיוות דין.

אין גם בנסיבות האישיות כדי להצדיק לבטל את פסק הדין שניתן. המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו. לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).
עיצוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.
ניתנה היום, י"ז אייר תשפ"ה, 15 מאי 2025, בהעדר הצדדים.